

ת"פ 40649/08/16 - מדינת ישראל נגד דורון סירי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40649-08-16 מדינת ישראל נ' סירי (עציר)

בפני כבוד השופט מרדכי לוי

המאשימה

מדינת ישראל

על ידי עו"ד אביב בר-אור, פמת"א (פלילי)

נגד

הנאשם

דורון סירי (עציר)

על ידי בא כוחו עו"ד שחר מנדלמן

גזר - דין

1. הנאשם הורשע, עפ"י הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בגדרו של הסדר טיעון, בעבירות הבאות:

במסגרת האישום הראשון: סחר בסמים מסוכנים - עבירה לפי סע' 13 ביחד עם סע' 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973; **סחיטה באיומים שהביאה למעשה** - עבירה לפי סע' 428 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**" או "**החוק**";) **והדחה בחקירה בנסיבות מחמירות** - עבירה לפי סע' 245(ב) לחוק העונשין.

במסגרת האישום השני: גניבה - עבירה לפי סע' 384 לחוק העונשין; **הונאה בכרטיס חיוב** - עבירה לפי סע' 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986 (להלן: "**חוק כרטיסי חיוב**";) **ניסיון להונאה בכרטיס חיוב** - עבירה לפי סע' 17 לחוק כרטיסי חיוב ביחד עם סע' 25 לחוק העונשין; **וקבלת דבר במרמה** - עבירה לפי סע' 415 רישא לחוק העונשין.

במסגרת האישום השלישי: גניבה - עבירה לפי סע' 384 לחוק העונשין; **הונאה בכרטיס חיוב** - עבירה לפי סע' 17 לחוק כרטיסי חיוב; **ניסיון להונאה בכרטיס חיוב** - עבירה לפי סע' 17 לחוק כרטיסי חיוב ביחד עם סע' 25 לחוק העונשין; **קבלת דבר במרמה** - עבירה לפי סע' 415 רישא לחוק העונשין; **זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר** - עבירה לפי סע' 418 לחוק; **שימוש במסמך מזויף** - עבירה לפי סע' 420 לחוק; **והתחזות כאדם אחר** - עבירה לפי סע' 441 רישא לחוק.

במסגרת האישומים הרביעי עד השישי: קבלת דבר במרמה - עבירה לפי סע' 415 רישא לחוק העונשין; **וגניבה** - עבירה לפי סע' 384 לחוק.

במסגרת האישום השביעי: איומים - עבירה לפי סעי' 192 לחוק.

2. **הסדר הטיעון** התייחס בשעתו הן לתיקון כתב האישום המקורי והן לעתירה משותפת לעניין העונש, שלפיה יושתו על הנאשם 4 שנות מאסר בפועל, לרבות הפעלת שני מאסרים על תנאי, וזאת לצד מאסר מותנה, קנס וכן פיצוי כולל בסך 53,726 ש"ח, שיחולקו בין המתלוננים באישומים השונים.

אלא שההסכמה לעניין העונש הותנתה במפורש, במסגרת הסדר הטיעון, בכך שהנאשם יפקיד "מראש" (דהיינו, לפני הטיעונים לעונש), את הפיצוי הכולל הנ"ל בסך 53,726 ש"ח.

אין חולק כי הנאשם לא עמד בתנאי דלעיל ולא הפקיד עד היום סכום כלשהו כפיצוי עבור המתלוננים, וזאת גם לאחר שניתנו לבקשתו דחיות חוזרות ונשנות, של מועד הטיעונים לעונש, כדי לנסות ולהפקיד את סכום הפיצוי.

לבסוף טענו באי כוח הצדדים לעונש באופן חופשי, לאחר שהמאשימה חזרה בה מהסכמתה לעתירה המותנית לעונש, עקב אי עמידתו של הנאשם בתנאי דלעיל.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. העובדות נושא **האישום הראשון**:

בלילה שבין 14.7.16 ל-15.7.16 פגש א.ע. (להלן: "**המתלונן**") את הנאשם באקראי במועדון בתל אביב. במהלך שיחה שהתפתחה ביניהם, הציע הנאשם למתלונן למכור לו סם מסוג קוקאין (להלן: "**הסם**"). לשם רכישת הסם נסעו הנאשם והמתלונן במונית למקום שאליו הוביל הנאשם ושם רכש הנאשם את הסם עבורו ועבור המתלונן. לאחר רכישת הסם, שניהם נסעו לבית המתלונן בתל אביב ושם חילק הנאשם את הסם ומכר למתלונן את חלקו תמורת כ- 700 ש"ח, ששילם לו המתלונן.

למחרת יצר הנאשם קשר עם המתלונן ולאחר מכן הגיע לדירתו והציע לו לשוב ולרכוש סם. במעמד זה נכח חברו של המתלונן י.ש. (להלן: "**י.ש.**"), אשר ביקש לרכוש סם. המתלונן שילם לנאשם, בשמו של י.ש., סך של כ- 4,000 ש"ח עבור הסם, בתמורה להבטחת הנאשם, בכזב, כי יספק לו את הסם באותו היום. כאשר פנה המתלונן לנאשם כדי לברר מדוע הסם לא סופק, השיב לו הנאשם, בכזב, כי נעצר על ידי המשטרה וכי הכסף נתפס.

בימים שלאחר מכן המשיך הנאשם ליצור קשר חוזר ונשנה עם המתלונן, גם לאחר שהמתלונן הבהיר לו כי אינו מעוניין בקשר עימו וכי הוא אף מוותר על הכסף ששילם לו.

ביום 21.7.16 פנה הנאשם ל-י.ש. והציע למכור לו סם במחיר של 2,000 ש"ח. י.ש. השיב כי אינו מעוניין, שכן בפעם הקודמת לא סיפק את הסם. הנאשם הגיב כי יפצה אותו בכך שיגבה 1,000 ש"ח בלבד וי.ש. שילם סכום

זה וקיבל מהנאשם את הסם.

ביום 22.7.16 או בסמוך לכך, בעקבות פניות חוזרות ונשנות של הנאשם, נפגש עימו המתלון ושב והבהיר לו כי אינו מעוניין בקשר כלשהו עימו.

ביום 23.7.16 או בסמוך לכך, יצר הנאשם קשר עם י.ש. והלן בפניו על כך שהמתלון אינו עונה לו. במהלך השיחה העביר הנאשם את הטלפון לאדם דובר ערבית, שאמר לו כי הוא מעוניין להיפגש עימו, אולם השיחה לא המשיכה כאשר הדובר הבין מהנאשם שנמצא לצדו, שאין מדובר במתלון. לאחר מכן שב ויצר הנאשם קשר עם י.ש. ואמר לו כי המתלון "ישיא בתוצאות" על כך שאינו עונה לו ואינו נפגש עימו, וכי הוא ממליץ ל-י.ש. "לצאת מהתמונה" והוא "מכיר אנשים שרואה מה הם עושים לאנשים שאין להם לב". עוד באותו יום, המשיך הנאשם ליצור קשר עם המתלון ודרש מהמתלון, בכזב, לשלם לו סך של 1,300 ₪, כפיצוי כביכול על כך שלא המשיך לקנות ממנו סם. נוכח דרישת הנאשם וחששו של המתלון מפניו, הבטיח המתלון לשלם לו את הסכום ושב וביקש שלא ייצור עימו עוד קשר. את הסכום מסר לנאשם י.ש., בשמו של המתלון, אשר פגש את הנאשם לשם כך, ובמעמד הפגישה מסר לו הנאשם סם, מבלי ש-י.ש. ביקש זאת.

ביום 24.7.16 או בסמוך לכך, שב הנאשם ויצר קשר עם המתלון, אשר ביקשו להימנע מקשר עימו. חרף בקשת המתלון, הגיע הנאשם לביתו של המתלון ודרש ממנו לרדת לשוחח עימו, תוך שהבהיר למתלון כי אם לא יירד אליו, יעלה לדירתו. נוכח התנהגותו של הנאשם, ירד המתלון על מנת לשוחח עימו. הנאשם פנה אל המתלון בכעס ותוך כדי דבריו קרע מול המתלון שקית ובה אבקה לבנה, תוך שאמר למתלון בין היתר "הנה הלכו 2,000 ש"ח". הנאשם דרש מהמתלון לשלם לו סך של 3,000 ₪, בטענה כי הכסף מגיע לו בתמורה לזמן שהקדיש לו בפגישתם הראשונה. בין היתר, אמר הנאשם למתלון, על מנת להפחידו, כי אם אדם אחר היה מתנשא כלפיו כמוהו כבר "היה שם לו סכין על הצוואר...", שאל אותו מה היה עושה לו היה מגיע אליו עם "שני ערבים סוסים" ודורש ממנו 3,000 ש"ח וציין כי הוא מכיר "עבריינים כבדים". באותו מעמד דרש הנאשם מהמתלון, בכזב, הלוואה בסך 2,000 ש"ח והתחייב להחזיר לו הכסף למחרת. המתלון, בשל חששו מהנאשם, מסר לנאשם 800 ש"ח שהיו ברשותו.

ביום 25.7.16 שב הנאשם ויצר קשר עם המתלון, אשר השיב לו במסרון כי הוא שב ומבקש שלא ייצור עימו קשר וכי אם ישוב ויפנה אליו, יתלון במשטרה. בתגובה השיב לו הנאשם במסרונים, על מנת להפחידו, כי "אם אתה תלך למשטרה זאת תהיה הטעות הכי גדולה שעשית בחיים שלך ועל הדיבור הזה אתה תשלם מחיר ועכשיו פתחת לעצמך את השער לגיהנום ומשטרה על הזין שלי... ואם אתה גבר תישן היום בבית שלך... אל תדאג המשטרה לא תשים לך שומרי ראש... נהיית גבר אל תדאג אני יתן לך לבכות כמו זונה... או שתביא לי מה שמגיע לי על כל הטרחה שלי וזה ייגמר ביפה...". לאחר מכן, שב והתקשר הנאשם למתלון ואמר לו כי "מישהו אחר" רוצה לדבר איתו. לאחר שהמתלון ניתק את השיחה, שלח לו הנאשם מסרון נוסף, על מנת להפחידו, לפיו "הבחור שניתקת לו את הטלפון בפנים יישב כל הלילה מתחת לבית שלך... אל תשכח שהוא יודע את הכתובת שלך ואתה לא יודע עליו כלום..."

ביום 27.7.16 בעקבות דרישתו של הנאשם ונוכח רצונו של המתלונן לשכנע את הנאשם לחדול ממעשיו, נפגש המתלונן עם הנאשם בסמוך לכיכר אתרים בתל אביב, בנוכחות י.ש. ומכר נוסף, ומשם המשיכו לעבר רחוב מגורי המתלונן. בהגיע הנאשם למקום המפגש, הוא טען כי הוא ממתין לשותף שלו ונתן הוראות הגעה בטלפון הנייד. כעבור זמן קצר הגיעו למקום כלי רכב אחדים ויצאו מהם כ- 15 גברים, אשר הקיפו את המתלונן ומכריו, בנוכחות הנאשם. אחד מאנשי החבורה, דובר ערבית, שהציג עצמו בשם יוסף (להלן: "יוסף"), טען בפני המתלונן, בנוכחות הנאשם, כי המתלונן חייב להם סכום של 200,000 ש"ח. במעמד זה פנה הנאשם אל המתלונן ואמר לו בין היתר, בכוונה להפחידו: "אתה מבין את הכוח שיש לי... חוץ מהם יש לי עוד ערבים כאלה... אתה רוצה להיות חבר שלי או ללכת נגדי...". כן אמר הנאשם למתלונן כי אם יפגוש את החבורה לבד יכניסו אותו לתא מטען של רכב ויוציאו אותו בשדה.

במועד נפרד יצר יוסף קשר עם המתלונן ונפגש עימו בתל אביב. יוסף טען בפני המתלונן, כי לנאשם חוב גדול כלפיו וייחס את החוב גם למתלונן. המתלונן ניסה להבהיר ליוסף כי אין לו קשר לעניין.

ביום 29.7.16 המתין הנאשם למתלונן סמוך לביתו עד לבואו של המתלונן. הנאשם שב ודרש מהמתלונן לשלם לו עבור הטרחה שהשקיע ודרש סך של 2,000 ש"ח, תוך שהציג לו, בכוונה להפחידו, שקית ובתוכה סכין בעל להב ארוך. המתלונן, בשל חששו מהנאשם, מסר לו 1,200 ש"ח.

ביום 31.7.16 וביום 1.8.16 התקשר אל המתלונן אדם שהציג עצמו כ"אח של יוסף" וביקש מהמתלונן להיפגש עימו בקשר לכספים שחייב המתלונן.

4. העובדות נושא האישום השני:

ביום 16.7.16, בעת שנפגש הנאשם עם המתלונן, גנב הנאשם מהמתלונן כרטיס אשראי השייך למתלונן, מסוג "לאומי קארד" (להלן באישום זה: "כרטיס האשראי").

בין התאריכים 16.7.16 - 18.7.16 עשה הנאשם שימוש בכרטיס האשראי, בכוונה להונות, בכך שביצע באמצעותו 18 עסקאות רכישה בסכום כולל של 11,255 ש"ח וקיבל לידיו את המוצרים שרכש.

ביום 18.7.16 ניסה הנאשם לעשות שימוש בכרטיס האשראי, בכוונה להונות, בכך שניסה לבצע באמצעותו עסקת רכישה נוספת בסך 110 ש"ח. לאחר מכן, באותו יום, הגיע הנאשם לחנות אופניים חשמליים "פינקי פארק" שברח' אלנבי 24 בתל אביב והביע בפני המוכר, בכוונה להונות, את רצונו לרכוש אופניים חשמליים ששווים כ- 5,500 ש"ח. הנאשם ביקש, בכוונה להונות, לבצע סיבוב ניסיון באופניים, השאיר כפיקדון את כרטיס האשראי, עזב את החנות כשהאופניים עימו ולא שב - במטרה לגנוב את האופניים.

5. העובדות נושא האישום השלישי:

במועד שאינו ידוע עובר ליום 30.7.16 גנב הנאשם מהמתלון כרטיס אשראי השייך למתלון, מסוג "אמריקן אקספרס" (להלן באישום זה: "כרטיס האשראי").

בין התאריכים 30.7.16 ל- 31.7.16 עשה הנאשם שימוש בכרטיס האשראי, בכוונה להונות, בכך שביצע באמצעותו 10 עסקאות רכישה בסכום כולל של 6,521 ש"ח וקיבל לידיו את המוצרים שרכש.

ביום 31.7.16 ניסה הנאשם לעשות שימוש בכרטיס האשראי, בכוונה להונות, בכך שניסה לבצע באמצעותו עסקת רכישה נוספת בסך 1,049 ש"ח.

במועד שאינו ידוע שחל לאחר יום 15.7.16 ועובר ליום 31.7.16, זייף הנאשם, בעצמו או באמצעות אחר, תעודת זהות, בכך שהכין תעודת זהות שעליה פרטיו האישיים של המתלון לצד תמונתו של הנאשם, על מנת שתיחזה כתעודת זהות של הנאשם (להלן: "תעודת הזהות המזויפת").

ביום 31.7.16 הגיע הנאשם לחנות אופניים חשמליים "מאסטר אופן" שברח' ארלוזורוב 8 ברמת גן והביע בפני המוכר, בכוונה להונות, את רצונו לרכוש אופניים חשמליים ששווים כ- 4,300 ש"ח. הנאשם ביקש, בכוונה להונות, לבצע סיבוב ניסיון באופניים, השאיר כפיקדון את כרטיס האשראי ואת תעודת הזהות המזויפת, תוך שהוא מתחזה למתלון. הנאשם עזב את החנות כשהאופניים עימו ולא שב - במטרה לגנוב את האופניים.

6. העובדות נושא האישום הרביעי:

ביום 19.7.16 התייצב הנאשם במשרדי מנהל האוכלוסין של משרד הפנים בתל אביב, הצהיר בכזב על אובדן תעודת הזהות שלו, על מנת שתונפק לו תעודת זהות נוספת, וקיבל לידיו תעודת זהות נוספת (להלן: "תעודת הזהות"). באותו יום הגיע הנאשם לחנות אופניים חשמליים "בייק קלאב" שברח' החשמונאים 115 בתל אביב והביע בפני המוכר, בכוונה להונות, את רצונו לרכוש אופניים חשמליים ששווים כ- 6,250 ש"ח. הנאשם ביקש, בכוונה להונות, לבצע סיבוב ניסיון באופניים והשאיר כפיקדון את תעודת הזהות. הנאשם עזב את החנות כשהאופניים עימו ולא שב - במטרה לגנוב את האופניים.

7. העובדות נושא האישום החמישי:

ביום 20.7.16 התייצב הנאשם במשרדי מנהל האוכלוסין של משרד הפנים בתל אביב, הצהיר בכזב על אובדן תעודת הזהות שלו, על מנת שתונפק לו תעודת זהות נוספת, וקיבל לידיו תעודת זהות נוספת (להלן: "תעודת הזהות"). באותו יום הגיע הנאשם לחנות אופניים חשמליים "אקו פאן" שברח' טאגור 32 בתל

אביב והביע בפני המוכר, בכוונה להונות, את רצונו לרכוש אופניים חשמליים ששווים כ- 6,400 ש"ח. הנאשם ביקש, בכוונה להונות, לבצע סיבוב ניסיון באופניים והשאיר כפיקדון את תעודת הזהות. הנאשם עזב את החנות כשהאופניים עימו ולא שב - במטרה לגנוב את האופניים.

8. העובדות נושא האישום השישי:

ביום 26.7.16 התייצב הנאשם במשרדי מנהל האוכלוסין של משרד הפנים בתל אביב, הצהיר בכזב על אובדן תעודת הזהות שלו, על מנת שתונפק לו תעודת זהות נוספת וכפועל יוצא קיבל לידיו תעודת זהות נוספת (להלן: "תעודת הזהות"). באותו יום הגיע הנאשם לחנות אופניים חשמליים "אורבניקו" שברח' רוטשילד 119 בתל אביב והביע בפני המוכר, בכוונה להונות, את רצונו לרכוש אופניים חשמליים ששווים כ- 5,500 ש"ח. הנאשם ביקש, בכוונה להונות, לבצע סיבוב ניסיון באופניים והשאיר כפיקדון את תעודת הזהות. הנאשם עזב את החנות כשהאופניים עימו ולא שב - במטרה לגנוב את האופניים.

9. העובדות נושא האישום השביעי:

ביום 24.8.16 בשעת צהריים, בהיותו עצור בבית המעצר המחוזי תל אביב, יצר הנאשם קשר טלפוני עם י.ש. הנאשם טען בפני י.ש. כי אין לו כסף ודרש כי המתלון יסייע לו כספית. באותו מועד יצר הנאשם קשר טלפוני בשנית עם י.ש., אשר השיב לו כי המתלון אינו מעוניין לסייע לו והנאשם השיב לו "אין בעיה, זו זכותו".

הראיות לעונש

10. לבית המשפט הוגשו מטעם המאשימה הרישום הפלילי והרישום התעבורתי של הנאשם (תע/1- תע/2), שאליהם צורפו שני גזרי דין שבהם הוטלו על הנאשם מאסרים מותנים, האחד בן 6 חודשים בתיק פ"ל 5109-05-15 מדינת ישראל נ' סירי (22.6.2015), שהוא בר הפעלה; והאחר בן 12 חודשים בת"פ 403-02-10 מדינת ישראל נ' סירי (9.11.2010), שהוא חב הפעלה.

כמו כן, הוגש דו"ח "איתור כליאות" (תע/3).

עיקרי טענות הצדדים

עיקרי טיעוני המאשימה

11. ב"כ המאשימה עמד על השיקולים התומכים לדעתו בהחמרה בעונשו של הנאשם.

ביחס לאישום הראשון נטען כי מדובר בשני אירועים שתחילתם במכירת סם מסוג קוקאין והמשכם ביצירת קשר חוזר עם המתלונן ועם חברו, לרבות שימוש באיומים ובהפחדה, במטרה לקחת מהמתלונן סכומי כסף שונים.

ב"כ המאשימה הטעים כי בביצוע עבירת הסמים פגע הנאשם בביטחון הציבור ובבריאותו, ושהפצת סמים מסוכנים גורמת הן לפגיעה קונקרטית בצרכני סמים והן למעגלי עבריינות נוספים, וזאת בייחוד כאשר מדובר בסם קשה מסוג קוקאין, כמו במקרה דנן.

ב"כ המאשימה ציין כי הגם שכמות הסם שבה סחר הנאשם אינה ידועה במדויק, הרי שהסכומים שאותם דרש בתמורה לסם הם ידועים, ובעניין זה הפנה ב"כ המאשימה לסכומים של 700 ₪ ושל 1,000 ₪ הנזכרים בכתב האישום המתוקן.

לעמדת המאשימה, **מתחם העונש ההולם בגין עבירת הסחר בסמים שבאישום הראשון, עומד על 18-6 חודשי מאסר בפועל.**

באשר ליתר האירועים נושא האישום הראשון, הודגש כי מדובר במעשים אשר נועדו לנצל את חולשתו של המתלונן, שנעשו לאורך זמן ממושך, שהסלימו מפעם לפעם ושהתרחשו מחוץ לדלת ביתו של המתלונן, ברחוב ובאמצעות הטלפון. בכך הפך הנאשם את חייו של המתלונן לסיוט של ממש ופגע בערכים המוגנים של החירות, הפרטיות, הביטחון אישי והזכות לקניין. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נמנע המתלונן לפנות לגורמי האכיפה. ב"כ המאשימה הוסיף כי הנאשם סיכן את המתלונן בכך שהביא עמו קבוצה גדולה של אחרים וחשף בפניהם את כתובתו של המתלונן.

לעמדת המאשימה, **מתחם העונש ההולם בגין העבירה של סחיטה באיומים והעבירה של הדחה בחקירה שבאישום הראשון, עומד על 36-18 חודשי מאסר בפועל.**

ביחס לאישומים השני עד השישי נטען שמדובר באירועים שחלקם התרחשו מדי יום ביומו ובמעשים שבוצעו באופן דומה עד כדי זהות ביניהם. ב"כ המאשימה הפנה לעובדות כתב האישום המתוקן המתארות את התכנון המוקדם, את התייצבות הנאשם במשרד הפנים, את ההצהרות הכוזבות של הנאשם שלפיהן אבדה תעודת הזהות שלו, את השימוש בכרטיסי האשראי של המתלונן, שאותו סחט הנאשם, ואת הסכומים הגבוהים יחסית שבהם רכש הנאשם ציוד. לנוכח האמור טען ב"כ המאשימה כי **מתחם העונש ההולם בגין האישומים השני עד השישי עומד על 20-5 חודשי מאסר בפועל.**

לגבי **האישום השביעי** של איומים, הוטעם כי, בעודו במעצר פגע הנאשם פעם נוספת בחירותם ובביטחונם של המתלונן ושל חברו; ושיש **להעמיד את המתחם על 12-6 חודשי מאסר בפועל.**

ב"כ המאשימה הדגיש כי אין כל נימוק המצדיק חפיפת העונשים או המתחמים.

ב"כ המאשימה הוסיף כי **לחובת הנאשם 7 הרשעות קודמות** בעבירות מרמה, הונאה, סחיטה, אלימות וסמים, וכי הנאשם ריצה בעבר 11 שנים במצטבר והשתחרר ממעצרו חודשים בודדים לפני ביצוע העבירות שבהן הורשע בתיק דנן.

עם זאת, לצד בחירתו של הנאשם בדרך עבריינית כאורח חיים, הוא נטל אחריות על מעשיו והודה בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון.

בעניין העבירה של **סחיטה באיומים** הפנה ב"כ המאשימה לע"פ 1106/11 **מדינת ישראל נ' ואקנין** (29.6.2011), שבו התקבל הערעור על קולת העונש ועונשו של המשיב הועמד על 30 חודשי מאסר - חלף 9 חודשים, לצד הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים באופן מצטבר - בגין כך שהמשיב סחט אלפי שקלים מהוריו של אדם שעמו ביצע עבירה במשותף, כ"פ"ציו על תקופת המאסר שריצה 'באשמת' בנם". כמו כן, הפנה ב"כ המאשימה לת"פ (מחוזי ת"א) 16343-05-15 **מדינת ישראל נ' טברי** (19.7.2016), שבו הושתו על הנאשם 5 שנות מאסר, לצד הפעלת עונשי מאסר מותנים לתקופה של 11 חודשים במצטבר, בגין סחיטה באיומים של כסף וטובות הנאה, שביצע הנאשם על רקע עבודות בניה שעשה המתלונן לנאשם ולגיסו.

בעניין העבירה של **הונאה בכרטיס חיוב** הפנה ב"כ המאשימה לרע"פ 5658/15 **סמירנוב נ' מדינת ישראל** (24.8.2015), שבו נדחתה הבקשה לקבלת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, שבגדרו נדחה הערעור על חומרת העונש שהטיל בית משפט השלום על המבקש - 10 חודשי מאסר בפועל, בגין שכפול של שלושה כרטיסי אשראי ובגין משיכת סכום של 2,500 ₪ באמצעות אחד הכרטיסים שזיפו. כמו כן, הפנה ב"כ המאשימה לת"פ (שלום ב"ש) 35271-07-14 **מדינת ישראל נ' צגאי** (19.7.2015), שבו הושתו 42 חודשי מאסר פועל, על נאשם אשר הודה ב-32 אישומים נפרדים בעבירות של גניבת כרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, הונאה בכרטיס חיוב, הפרת הוראה חוקית, התחזות לאדם אחר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו; ולת"פ (שלום ים) 19978-07-15 **מדינת ישראל נ' גרובי** (25.11.2015), שבו הושתו על הנאשם 26 חודשי מאסר בפועל, בגין ריבוי עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, גניבה, קבלת דבר במרמה, ועבירה אחת של התחזות לאדם אחר.

בעניין העבירה של **סחר בסמים** הפנה ב"כ המאשימה בעיקר לת"פ (שלום פ"ת) 50664-07-15 **מדינת ישראל נ' שעבני** (20.9.2016), שבו הושתו על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, בגין הרשעתו בשלושה אישומים של סחר בקוקאין בכמויות מצטברות של כ-3 גרם.

ב"כ המאשימה **עתר להטיל על הנאשם עונש המצוי ברף העליון של כל אחד מהמתחמים שפורטו לעיל**, לצד מאסר על תנאי, קנס וחוביב בפיצוי כספי לכל אחד מהמתלוננים.

כמו כן ביקש ב"כ המאשימה **להפעיל באופן מצטבר את שני המאסרים המותנים אשר תלויים ועומדים נגד**

הנאשם, האחד של 6 חודשים - בר ההפעלה, והשני של 12 חודשים - חב ההפעלה.

עיקרי טיעוני ההגנה

12. ב"כ הנאשם עמד על השיקולים התומכים לדעתו בהקלה בעונשו של הנאשם.

ב"כ הנאשם הדגיש בפתח טיעוניו את **הודאת הנאשם** ואת **הבעת החרטה מצדו**.

כמו כן, הסניגור פירט את **נסיבות חייו הקשות והחריגות של הנאשם**: הנאשם אומץ בהיותו בן שבועיים, אמו המאמצת נפטרה כשהיה בן 4 שנים, ומאביו הוא התייתם לפני כ-3 שנים. לאחר מות אמו המאמצת, אביו נישא לאישה אחרת שהתקשתה לקבל את הנאשם והוא גדל כילד דחוי שמגיל צעיר אופיין, בין היתר, בבעיות קוגניטיביות קשות ודווחו גם ניסיונות אובדניים של הנאשם על רקע מצב דכאוני. לנוכח האמור ועל מנת לספק לעצמו תחושת ביטחון ושייכות, התחבר הנאשם לחברה שולית. למרות גילו הצעיר של הנאשם, הוא ריצה שנות מאסר רבות, כפי שעולה מגיליון הרישום הפלילי.

לטענת ההגנה, הסדר הטיעון שהוצג בשעתו לבית המשפט, משקף את העונש הראוי, שגם הפרקליטות סברה שיש להשיג בתיק דנן, אלא שהיתה כוונה להבטיח את תשלום הפיצוי עובר לגזר הדין. הסניגור הדגיש כי הנאשם **עשה מאמצים כנים על מנת לגייס את הכספים עבור הפיצוי**. אף שהנאשם לא הצליח להפקיד את הפיצוי, הנאשם מביע רצון לפצות את המתלוננים ולפיכך ביקש הסניגור לאפשר לנאשם לפצותם במועד רחוק ככל הניתן.

באשר ל**מתחם העונש ההולם** בגין העבירות נושא האישום הראשון, נטען שהמתחם שלו עתר ב"כ המאשימה הינו גבוה מדי.

ביחס לאישומים השני עד השישי טען הסניגור שהמתחם צריך להיות בן מספר חודשי מאסר בפועל בודדים.

ביחס לאישום השביעי נטען שהרף העליון של המתחם צריך לעמוד על מאסר מותנה בלבד.

לעמדת ההגנה, יש **לגזור על הנאשם עונש כולל כפי שהוצע במסגרת הסדר הטיעון** ולהטיל פיצוי שישולם לאחר שחרור הנאשם ממאסרו.

ב"כ הנאשם ביקש להימנע מהטלת קנס על הנאשם, שכן משמעות הטלת קנס היא מאסר בפועל חלף הקנס; וזאת, כיוון שכל סכום שייזקף לקופת בית המשפט יועבר תחילה לתשלום עבור הפיצוי.

ב"כ הנאשם הפנה לת"פ 40181-11-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.9.2017), שבו הצדדים הגיעו להסכמות לעניין העונש, במסגרת הסדר טיעון, על אף שלא הופקד מראש פיצוי.

13. הנאשם מסר בדבריו בפני בית המשפט כי: **"... אני נורא מצטער על העבירות שעשיתי ועל הנזק שגרמתי למתלוננים ומקווה לפצות בהקדם האפשרי את המתלוננים. אני מקווה שתהיה התחשבות מצד ביהמ"ש".**

דין והכרעה

כללי

14. כידוע, בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין, **העיקרון המנחה** בענישה הוא **עקרון ההלימה**, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

15. **מתחם העונש ההולם** - מקום שמיוחסות לנאשם **עבירות אחדות**, יש לקבוע תחילה **האם** מדובר ב"**אירוע אחד**", כך שייקבע מתחם עונש הולם אחד לאירוע כולו, או שמא מדובר ב"**כמה אירועים**", כך שייקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד (סעיף 40ג לחוק). עם זאת, ראו האמור להלן וע"פ 5668/13 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (17.3.2016) (להלן: "**עניין מזרחי**").

16. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בעיקרון המנחה, הוא כאמור **עיקרון ההלימה**, ולשם כך, יתחשב בית המשפט בפרמטרים הבאים: **הערך החברתי שנפגע** מביצוע העבירה **ומידת הפגיעה** בו, **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין, **ומדיניות הענישה** הנהוגה [ראו, למשל, ע"פ 2918/13 **דבס נ' מדינת ישראל**, בפסקה 6 (18.7.2013); ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל**, בפסקאות 18-29 לחוות דעתו של כב' השופט נ' סולברג (5.8.2013); ע"פ 4741/13 **מדינת ישראל נ' נעאמנה**, בפסקה 13 (10.6.2014)].

17. **גזירת העונש המתאים** - בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק, בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות **נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40יא לחוק.

כמו כן, רשאי בית המשפט להתחשב בשיקולי **הרתעה אישית** (סעיף 40ו לחוק) **והרתעת הרבים** (סעיף 40ז לחוק), **ובלבד** שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

18. **חריגה ממתחם העונש ההולם** - בהתאם לסעיפים 40ד-ה לחוק, ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם, בין אם לקולה משיקולי שיקום, ובין אם לחומרה משיקולים של הגנה על שלום הציבור.

19. אם קיים יותר מאירוע אחד, רשאי בית המשפט לגזור עונש כולל לכל האירועים, או עונש נפרד לכל עמוד 10

אירוע [באופן שמחייב גם לקבוע האם ובאיזו מידה יש לחפוף או לצבור את העונשים הנפרדים (סעיף 40ג(ב) סיפא לחוק העונשין)].

מן הכלל אל הפרט

20. במקרה דנן, המדובר בהרשעה במעשי עבירות רבים, במסגרת שישה אישומים, המהווים **ארבעה אירועים שונים**.

האירוע הראשון - סחר בקוקאין, כמפורט באישום הראשון; **האירוע השני - סחיטתו של המתלונן באיומים וההדחה בחקירה**, כמפורט באישום הראשון; **האירוע השלישי - עבירות הרכוש** המפורטות באישומים השני עד השישי; **והאירוע הרביעי - האיומים** על המתלונן ועל חברו, כמפורט באישום השביעי.

יש להוסיף כאן, **באשר לאירוע השלישי (בלבד)**, שמעשיו של הנאשם המפורטים במסגרת **האישומים השני עד השישי - מהווים אירוע אחד**; זאת, שכן לפנינו סדרת מעשים בעלי אופי ונסיבות דומים שבוצעו במשך תקופת זמן אחת ורצופה, שיש ביניהם קשר הדוק והמהווים מסכת עבריינית אחת. ראו על כך בעיקר עניין **מזרחי**, שבו נקבע, כאמור, כי לעיתים, כשמדובר במעשים דומים החוזרים על עצמם, השלובים ואחוזים זה בזה - למרות שמדובר באירועים שונים, מן הראוי לראות את המעשים כאירוע אחד ולקבוע בגינם מתחם עונש הולם אחד. הדברים יפים גם לעניין המקרה שלפנינו, בכל הנוגע לאישומים השני עד השישי (בלבד).

מתחם העונש ההולם

21. במעשיו פגע הנאשם **פגיעה חמורה במספר ערכים מוגנים** וביניהם שלטון החוק, שלום הציבור וביטחונו, האוטונומיה של הפרט והזכות לקניין.

22. באשר ל**נסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, קיימות במקרה שלפנינו מספר **נסיבות לחומרה**.

בעבירה של הסחר בסמים מסוכנים: הנאשם הורשע בסחר בסם **קשה** מסוג **קוקאין**, אם כי - לנוכח התמורה הנמוכה יחסית שאותה דרש הנאשם מהמתלונן - ניתן להניח כי מדובר בכמויות קטנות של הסם.

ביחס לעבירת הסחיטה באיומים: מעשי העבירה **נפרשו על פני כשבועיים** ימים, שבמהלכם פנה הנאשם למתלונן פעם אחר פעם; וכאשר המתלונן הבהיר לנאשם כי אינו מעוניין בקשר עמו - **הנאשם הטיל את אימתו על המתלונן והסלים את תגובתו**.

כך, תחילה פנה הנאשם אל המתלונן בעצמו; לאחר מכן הוא פנה אליו באמצעות אחר (דובר ערבית) ובהמשך הפגיש הנאשם בין המתלונן לבין חבורה (של דוברי ערבית) אשר דרשו מהמתלונן סכום כסף גבוה. כמו כן, תחילה הציע הנאשם למתלונן לרכוש סמים, ובהמשך הוא סחט מהמתלונן כספים ללא תמורה, בסכומים שהלכו

ותפחו עד 200,000 ₪, שאותם נדרש המתלון לשלם על ידי האחרים (דוברי הערבית). בנוסף, תחילה שוחח הנאשם עם המתלון ועם חברו בטלפון, ובהמשך הגיע הנאשם אל ביתו של המתלון. גם אמירותיו של הנאשם כלפי המתלון הסלימו אף הם, החל מאמירתו לחבר של המתלון כי המתלון "ישא בתוצאות", עד לאמירות כגון "כי אם יפגוש את החבורה לבד יכניסו אותו לתא מטען של רכב ויוציאו אותו בשדה", ועד אשר הציג הנאשם למתלון, במפגש האחרון ביניהם, שקית שבה סכין בעל להב ארוך.

באשר לעבירות שביצע הנאשם במסגרת האישומים השני עד השישי: אין מקום לחזור על פירוט מעשיו של הנאשם, אשר פורטו לעיל בהרחבה במסגרת עובדות כתב האישום המתוקן.

אוסף כאן רק שהנאשם ביצע **שורה של עבירות רכוש חוזרות ונשנות, באופן תכוף**, לעיתים יום אחר יום, תוך **תחכום ותכנון** משמעותיים. חלקן של העבירות בוצע באמצעות **כרטיסי האשראי שאותם גנב הנאשם מהמתלון, שאותו סחט**, וחלקן בוצע באמצעות הפקדת תעודת הזהות שלו - לאחר שדאג לפני כן שתונפק לו תעודה נוספת, תוך **הצהרות כוזבות וחוזרות במשרד הפנים** שתעודת הזהות שלו אבדה.

עוד יצוין כי העבירה של **איומים**, שבאישום השביעי, בוצעה על ידי הנאשם **בעודו עצור**.

אף מגוון העבירות שאת כולן ביצע הנאשם **בפרק זמן קצר** - מהווה נסיבה נוספת לחומרה.

בשים לב למדיניות הענישה הנהוגה, כמפורט בפסיקה שאליה הפנה ב"כ המאשימה כמצוין לעיל, ולאחר ששקלתי את הפגיעה החמורה בערכים המוגנים דלעיל ואת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, באתי לכלל מסקנה כי המתחמים שלהם עתר ב"כ המאשימה הם סבירים בעיקרם, גם אם חלקם גבוהים במקצת מהמתחמים הראויים.

בנסיבות הכוללות של המקרה דנן, **מתחמי העונש ההולמים הם כדלהלן:** בגין העבירה של סחר בסמים שבאישום הראשון - בין 6 לבין 18 חודשי מאסר בפועל; בגין העבירות של סחיטה באיומים ושל הדחה בחקירה שבאישום הראשון - 15-36 חודשי מאסר בפועל; בגין עבירות הרכוש נושא האישומים השני עד השישי - 4-16 חודשי מאסר בפועל; ובגין העבירה של איומים שבאישום השביעי - מאסר בפועל בן מספר חודשים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

23. במקרה דנא, לא מצאתי בעניינו של הנאשם נסיבות מקלות ממשיות, למעט **הודאתו** בעובדות כתב האישום המתוקן, תוך חיסכון בזמן שיפוטי וייתור העדתם של המתלון העיקרי ושל יתר העדים.

לא התעלמתי מנסיבות חייו הקשות של הנאשם, שאותן פירט הסניגור בטיעונו. עם זאת, בעבירות מהסוגים שבהם הורשע הנאשם, יש להעדיף את האינטרס הציבורי ואת שיקולי ההלימה, הגמול וההרתעה, על פני הנסיבות האישיות של הנאשם.

מנגד, **עברו הפלילי המכביד** של הנאשם - כמפורט ברישום הפלילי (תע/1) - מהווה נסיבה משמעותית לחומרה: במהלך השנים ביצע הנאשם שורה של עבירות בתחום הרכוש, ההונאה, האלימות והסמים, וניכרת **הסלמה** במעשיו. הנאשם גם הוכיח במעשיו החוזרים כי **מאסרים מותנים** שהיו תלויים ועומדים נגדו **לא הרגיעוהו מלשוב לסורו, פעם אחר פעם**; וגם **תקופות מאסר ממושכות לריצוי בפועל** שהוטלו עליו בעבר, **לא הרגיעוהו**.

התנהלות זו של הנאשם מלמדת כי הנאשם אינו ירא מן החוק ואינו מורתע מעונשי מאסר שאינם ארוכים.

בנוסף, הנאשם לא החזיר למתלוננים את הכספים שגנב מהם, ואף זו נסיבה לחומרה.

כאן המקום להדגיש כי בכל הנוגע לעונש, הסדר הטיעון שבשעתו הושג בין הצדדים והוצג לבית המשפט, אינו חל, וזאת כיוון שההסדר היה מותנה, בתנאי מתלה מפורש, של הפקדת פיצוי מלא מצד הנאשם, "מראש", דהיינו עובר לטיעונים לעונש (או לכל המאוחר, עובר לגזר הדין), וזאת לטובת כל המתלוננים, בגובה הסכומים שגנב מהם - תנאי שאין חולק שלא התקיים.

סיכומם של דברים הוא כי לנוכח מכלול הנסיבות ותוך איזון בין מכלול השיקולים, לחומרה ולקולה, ובראש ובראשונה עקרון ההלימה, לצד שיקולי ההגנה על ביטחון הציבור וההרתעה של הנאשם ושל הרבים, החלטתי להטיל על הנאשם **עונש כולל של מאסר בפועל לתקופה המצויה בחלקים העליונים של המתחמים** שנקבעו על ידי לעיל, **אם כי לא ברף העליון של המתחמים**, לנוכח הודאת הנאשם; דהיינו, עונש כולל של מאסר בפועל למשך ארבע שנים, **בנוסף** להפעלת המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגדו, באופן מצטבר למאסר שהוטל, בכפוף לאמור להלן - **בהעדר כל נימוק מיוחד המצדיק חפיפה מלאה של המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגד הנאשם לעונש המושת על הנאשם, כעתירת ההגנה**.

סוף דבר

24. סוף דבר, אני מטיל בזה על הנאשם את **העונשים הכוללים** הבאים:

א. **4 שנות מאסר בפועל**;

כמו כן, אני מפעיל את עונש המאסר המותנה בן 6 חודשים מתיק פ"ל 5109-05-15 **מדינת ישראל נ' סירי** (22.6.2015) ואת עונש המאסר המותנה בן 12 חודשים מת"פ 403-02-10 **מדינת ישראל נ' סירי** (9.11.2010), תוך חפיפה ביניהם, וזאת באופן מצטבר לעונש המאסר המוטל על הנאשם.

סך הכול ירצה אפוא הנאשם חמש (5) שנות מאסר בפועל, שמניין מיום מעצרו 1.8.2016.

ב. 15 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום השחרור מהמאסר והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת מהעבירות מסוג פשע שבהן הורשע או כל עבירת אלימות, רכוש או

סמים מסוג פשע;

- ג. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום השחרור מהמאסר והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת מהעבירות מסוג עוון שבהן הורשע או כל עבירת אלימות, רכוש או סמים מסוג עוון, למעט עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית;
- ד. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום השחרור מהמאסר והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור שוב בתקופת התנאי עבירה של איומים.
- ה. קנס בסך 10,000 ₪, שישולם תוך 90 ימים מהיום, או 60 ימי מאסר תמורתו, אם לא ישולם במועד.

כמו כן, אני מחייב את הנאשם בתשלום פיצויים בסך 53,726 ₪, בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 15.8.18, שיחולקו בין כל המתלוננים על פי הטבלה שאליה הפנו הצדדים בהודעה על הסדר טיעון. ב"כ המאשימה תמסור תוך שבוע מהיום למזכירות בית המשפט את פרטיהם של המתלוננים ואת הטבלה שעל פיה יחולק סכום הפיצוי בין המתלוננים.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ה' אב תשע"ח, 17 יולי 2018, במעמד הצדדים.

מרדכי לוי, שופט